

200704847/1.

Datum uitspraak: 16 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/23222, 07/23221 en
07/23223 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam,
en de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
4 juli 2007 in de gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juni 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 betoogt de staatssecretaris dat - samengevat weergegeven - de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de staatssecretaris niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen door niet de ontvangst van de op 4 juni 2007 aangetekend naar hem verzonden originele documenten af te wachten alvorens het afwijzende besluit van 4 juni 2007 te nemen, heeft miskend dat deze documenten reeds bij de herhaalde aanvraag hadden moeten worden overgelegd. Voorts betoogt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat hij direct en zelfstandig dient te treden in de vraag of aan de herhaalde aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd en dat daarvan geen sprake is.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zoals in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl en JV 2007/263) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en

omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Tijdens zijn gehoor naar aanleiding van zijn herhaalde aanvraag heeft de vreemdeling kopieën van een opsporingsbevel, arrestatiebevel en geboorteakte overgelegd. Tevens heeft hij verklaard dat hij nog immer gevaar loopt in de Democratische Republiek Congo (hierna: de DRC). Op 4 juni 2007 zijn, naar de vreemdeling stelt, bij aangetekend verzonden brief de originelen van de tijdens voormeld gehoor overgelegde kopieën aan de staatssecretaris verzonden.

2.1.4. Van de door de vreemdeling tijdens zijn gehoor naar aanleiding van zijn herhaalde aanvraag overgelegde documenten kan, nu het kopieën betreft, de authenticiteit niet worden vastgesteld, zodat reeds daarom geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Het betoog dat hij nog immer gevaar loopt in de DRC is reeds in de eerdere procedure aan de orde geweest, zodat, nu bovendien niet is gesteld dat sprake is van een verslechtering van de situatie in de DRC, in zoverre evenmin sprake is van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

2.1.5. Niet in geschil is dat de originele documenten niet in de bestuurlijke fase zijn overgelegd. Dat de vreemdeling ten tijde van het indienen van de herhaalde aanvraag in vreemdelingenbewaring zat en, naar hij heeft gesteld, eerst toen hij werd overgeplaatst naar het uitzetcentrum op vliegveld Zestienhoven vrienden heeft verzocht te bezien of bewijs verkrijgbaar was dat het indienen van een tweede asielaanvraag zinvol maakte, biedt, nu hieruit niet volgt dat hij dat verzoek niet eerder kon doen, geen grond voor het oordeel dat deze documenten niet in de bestuurlijke fase hadden kunnen en derhalve hadden moeten worden overgelegd. Dat hij er niet van op de hoogte was dat hij bij een herhaalde aanvraag originele documenten diende over te leggen, komt voor zijn rekening en risico en biedt daartoe derhalve evenmin grond. Door te overwegen dat geenszins op voorhand alle betekenis aan de originele documenten kan worden ontzegd, heeft de voorzieningenrechter miskend dat de originele documenten toerekenbaar te laat zijn overgelegd en dat reeds daarom geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.1.6. Nu geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, is, anders dan de voorzieningenrechter heeft gedaan, voor een rechterlijke toetsing van de besluitvorming, behoudens bijzondere feiten en omstandigheden, geen plaats. De grief slaagt.

2.2. In grief 2 betoogt de staatssecretaris dat - samengevat weergegeven - de voorzieningenrechter, door, onder verwijzing naar voormeld arrest van het EHRM van 19 februari 1998, te overwegen dat niet op voorhand kan worden gezegd dat geen sprake is van bijzondere feiten of omstandigheden die ertoe nopen de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen, heeft miskend dat de vreemdeling dergelijke feiten en omstandigheden niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.2.1. Door te overwegen als hiervoor aangegeven, zonder de bijzondere feiten en omstandigheden die aan dat oordeel ten grondslag liggen te noemen, heeft de voorzieningenrechter de aangevallen uitspraak onvoldoende gemotiveerd. Te meer nu de vreemdeling, zoals de staatssecretaris terecht heeft betoogd, geen bijzondere feiten en omstandigheden als vorenbedoeld aannemelijk heeft gemaakt. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van de staatssecretaris van 4 juni 2007 gegrond is verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het hiervoor overwogene, voormeld beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 4 juli 2007 in de zaak no. AWB 07/23221;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

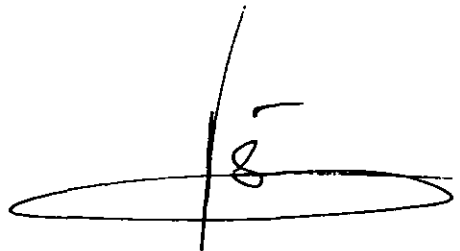
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2007

91-502.

Verzonden: 16 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

98R. VREEMDELING ZKN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j° artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 07/23222 (voorlopige voorziening)
AWB 07/23221 (beroep asiel)
AWB 07/23223 (beroep vrijheidsontnemende maatregel)

V.nr.:

inzake: die stelt te zijn geboren op met toegekende
geboortedatum burger van de Democratische Republiek Congo
(DRC), verblijvende in het Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
verzoeker/eiser, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. P.H. Hillen, advocaat te Tilburg,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 31 mei 2007 is aan eiser de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 opgelegd.
2. Bij beroepsschrift van 4 juni 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.
3. Op 4 juni 2007 heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 4 juni 2007 waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.
4. Het verzoek om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59 van de Vw 2000, is behandeld ter zitting van 15 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. J.J. Eizenga, die heeft waargenomen voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door drs. H. Heinink. Tevens was ter zitting aanwezig P. Kabula, tolk in de Lingala-taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.
5. Bij beslissing van 15 juni 2007 heeft de rechtbank het onderzoek in de hierboven vermelde zaken met toepassing van artikel 8:68 van de Awb heropend teneinde partijen in de gelegenheid te stellen nadere bewijsstukken te overleggen met betrekking tot de verzending respectievelijk de ontvangst van

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

2

drie originele documenten die eiser - naar gesteld - per aangetekende post naar verweerder heeft opgestuurd. Bij brief van 20 juni 2007 heeft eiser de gevraagde inlichtingen overgelegd. Bij brief van 21 juni 2007 heeft verweerder op deze inlichtingen gereageerd. Bij brief van diezelfde datum heeft eiser op voornoemd schrijven van verweerder gereageerd. Bij brief van 25 juni 2007 heeft eiser een nader stuk overgelegd. Bij brief van diezelfde datum heeft eiser zijn standpunt nog nader onderbouwd.

6. Het onderzoek ter zitting is hervat op 29 juni 2007. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door mr. L.B. Vellenga- van Nieuwkerk, die heeft waargenomen voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. C.M. Lindeboom. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft - samengevat - het volgende relaas aan zijn eerste aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser heeft de Congolese nationaliteit, behoort tot de bevolkingsgroep der Mutandu en is afkomstig uit (Bas Zaïre).

Eisers vader was werkzaam voor de ANR. Hij werkte samen met , die secretaris en adviseur was van president Kabila. Op 15 december 2001 is eisers vader meegenomen omdat hij samenwerkte met . Vervolgens heeft eiser vernomen dat zijn vader is vermoord. Later heeft een vriend van eisers vader, hem aangeraden te vluchten omdat iedereen die in contact was gekomen met zou worden vermoord. Op 28 december 2001 heeft een man, eiser aangeraden te vertrekken en hij heeft eiser geholpen zijn land te ontvluchten. Op 28 december 2001 is eiser per boot uit vertrokken.

Eiser heeft in het kader van de op 30 mei 2007 ingediende aanvraag drie documenten overgelegd, te weten:

- een kopie van opsporingsbevel van de officier van Justitie van het gerechtshof te I gedateerd 13 december 2005, gesteld in de Franse taal, voorzien van een handgeschreven Nederlandse vertaling, waarin onder meer staat dat eiser wordt verdacht van staatsgevaarlijke activiteiten, van belediging van het staatshoofd en van rebellie;
- een kopie van een arrestatiebevel van de officier van Justitie van het gerechtshof te I gesteld in de Franse taal, voorzien van een handgeschreven Nederlandse vertaling, waarin onder meer staat dat eiser niet op een dagvaarding heeft gereageerd en dat hij vanwege de hiervoor genoemde activiteiten dient te worden gearresteerd;
- een kopie van een geboorteakte, die betrekking heeft op eiser, en die is gesteld in de Franse taal.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procesuren in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Awb. Hiertoe heeft verweerder in het bestreden besluit - samengevat - het volgende overwogen.
De drie documenten die eiser in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft overgelegd kunnen blijkens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) niet als nova worden aangemerkt, nu de authenticiteit hiervan niet kan worden vastgesteld. Eiser is er niet in geslaagd de gestelde authenticiteit van deze documenten te onderbouwen. Voorts is van belang dat is gebleken dat eiser geen kennis heeft van de inhoud van deze drie documenten. Verweerder acht in dit verband van belang dat het opsporingsbevel in 2005 is verkregen. Met betrekking tot het verkrijgen van het opsporingsbevel en het aanhoudingsbevel heeft eiser geen verifieerbare en concrete verklaringen afgelegd. Zo heeft eiser niet kunnen verklaren op welke wijze men in de DRC deze documenten heeft kunnen verkrijgen. Met betrekking tot de kopie van de geboorteakte merkt verweerder nog op dat deze slecht leesbaar is waardoor de inhoud van de kopie op geen enkele wijze kan worden geverifieerd dan wel nagetrokken.

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

3

Ook hetgeen eiser in het kader van de onderhavige aanvraag heeft aangevoerd over de angst te worden gedood is geen novum. De verklaring van eiser dat zijn ouders en zuster zijn vermoord leidt evenmin tot de conclusie dat er sprake is van nova in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Vw 2000. Eiser heeft immers verklaard dat het overlijden van deze familieleden een direct causaal verband toont met zijn problematiek zoals deze tijdens de eerste asielprocedure naar voren is gebracht. Aan deze problematiek kan geen geloof worden gehecht. De geloofwaardigheid van voornoemde verklaringen komt nog verder onder druk te staan, nu eiser deze enkel heeft onderbouwd middels een verklaring uit een niet objectieve bron.

Een beroep op de algemene situatie in het land van herkomst kan evenmin als novum worden aangemerkt.

2. Eiser stelt zich op het standpunt dat zijn tweede asielaanvraag ten onrechte is afgewezen op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb. Per aangetekende brief van 4 juni 2007 zijn de originele documenten aan verweerder gestuurd. Gebleken is dat verweerder deze documenten niet aan de juiste afdeling heeft toegezonden zodat eiser ernstig is gedupeerd. De documenten zijn spoorloos waardoor eiser in bewijsnood is. Dit is onzorgvuldig te achten.

Eiser is dan ook van mening dat het verzoek en het beroep moeten worden behandeld alsof de originele documenten zijn overgelegd. De authenticiteit van de documenten kan wel worden vastgesteld. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten de Koninklijke Marechaussee te verzoeken de bescheiden te onderzoeken. Verweerder dient dan ook bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken een verzoek in te dienen om een individueel ambtsbericht uit te brengen.

Eiser verwijst ook naar de in de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) opgenomen onderzoekspllicht. Verweerder heeft ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat eiser in vreemdelingenbewaring zat ten tijde van de aanvraag. Ook is eiser een aantal maal overgeplaatst. Nu de verkrijging van de documenten in de DRC door derden is geschied kan eiser over de wijze waarop deze zijn verkregen niet verklaren.

Verweerder heeft het relaas van eiser niet ongeloofwaardig kunnen achten nu hij thans wel bewijs heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij door de Congolese autoriteiten wordt gezocht.

Er had een inhoudelijke beoordeling van het asielaanvraag van eiser moeten plaatsvinden. De uitleg die verweerder aan artikel 4:6 van de Awb geeft staat op gespannen voet met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) over artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Door verweerder is onvoldoende onderzoek verricht naar de vraag of eiser een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM. Willekeurige arrestaties zijn aan de orde van de dag; ook de mensenrechtensituatie in de gevangenis is bijzonder slecht, hetgeen ook blijkt uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2007.

Voorts is er sprake van 'guilt by association' omdat eisers vader nauw samenwerkte met de enige ooggetuige van de moord op president Kabila.

3. Ter zitting van 15 juni 2007 heeft verweerder aangevoerd dat de door eiser overgelegde documenten niet als nova kunnen worden beschouwd. Het is onduidelijk op welke wijze vorenbedoelde documenten zijn verkregen. Eiser had deze documenten in een eerder stadium kunnen overleggen. Blijkens de beschikbare gegevens is het poststuk van eiser niet bij de juiste afdeling van de IND angekommen. Zelfs indien ervan wordt uitgegaan dat de originele documenten door verweerder zijn ontvangen, leidt dit niet tot het oordeel dat deze documenten als nova kunnen worden aangemerkt, aldus verweerder.

S&R. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

4

4. Ter zitting van 29 juni 2007 heeft eiser aangevoerd dat de aangetekende verzending wel naar het juiste adres is verzonden, zoals ook blijkt uit de brief van 25 juni 2007. Door toedoen van verweerder zijn de stukken thans weer retour afzender gezonden, aldus eiser.

5. Verweerder heeft ter zitting medegedeeld dat het poststuk naar de vriendin van eiser is geretourneerd. Een poststuk als het onderhavige kan volgens verweerder, zoals ook aangegeven in de brief van 21 juni 2007, beter naar het daadwerkelijke adres van verweerder worden gestuurd en niet naar het postbusnummer. Voorts heeft verweerder aangevoerd dat het feit dat eiser originele documenten heeft geen verandering brengt in het eerder door verweerder ingenomen standpunt ten aanzien van artikel 4:6 van de Awb.

IV. OVERWEGINGEN

Asielaanvraag

1. Ten aanzien van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, geregistreerd onder zaaknummer AWB 07/23222, overweegt de rechtbank als volgt.
2. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.
3. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.
4. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden
5. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procesuren in het AC, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft daartoe overwogen dat hetgeen eiser aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag heeft gelegd niet kan worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Ter beoordeling staat derhalve allereerst de vraag of deze conclusie van verweerder juist is.
6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan, wanneer er geen nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS kan in beginsel alleen sprake zijn van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden indien de aan de nieuwe aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden bij de eerdere besluitvorming geen rol hebben gespeeld en destijds ook niet naar voren hadden kunnen worden gebracht.
- 7.1 Eiser heeft aan zijn herhaalde aanvraag een drietal documenten ten grondslag gelegd, te weten kopieën van een opsporingsbevel, een aanhoudingsbevel en een geboorteakte. De rechtbank begrijpt eisers standpunt aldus dat het onzorgvuldig is dat verweerder de door eiser aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegde documenten niet bij het onderzoek heeft betrokken en

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59) - 5

dat verweerder de aanvraag ten onrechte op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb binnen het aanmeldcentrum heeft afgewezen. Eiser verkeert immers door toedoen van verweerder in bewijsnood. De rechtbank overweegt met betrekking tot vorenbedoelde drie documenten als volgt.

7.2 In de zienswijze van 2 juni 2007 heeft eiser medegedeeld dat eiser een vriend heeft gevraagd de originele documenten per aangetekende post naar verweerder te verzenden. In de beroepsgronden van 14 juni 2007 heeft eiser gesteld dat de originele documenten op 4 juni 2007 door een vriendin van eiser per aangetekende post aan verweerder zijn verzonden naar het postadres van de IND op het AC Schiphol, postbus 75718, 1118 ZT Schiphol. In de brieven van 20 en 21 juni 2007 heeft de gemachtigde van eiser medegedeeld dat het servicenummer van TNT Post de juiste adressering van het poststuk heeft bevestigd. Bij brief van 21 juni 2007 heeft de gemachtigde van verweerder aangevoerd dat uit het bewijs van aangetekend verzonden noch uit de overgelegde Track & Trace pagina blijkt dat eisers vriendin op het poststuk het juiste postbusnummer heeft vermeld. Voorts heeft de gemachtigde van verweerder aangevoerd dat, om er zeker van te zijn dat post daadwerkelijk bij het aanmeldcentrum aankomt, het de aangewezen weg is om die post aangetekend met ontvangstbevestiging te versturen naar het adres van het Aanmeldcentrum op de Piet Guilonard 3, 1117 EE, Schiphol Oost.

Bij brief van 22 juni 2007 heeft de gemachtigde van eiser het originele verzendbewijs aan de rechtbank doen toekomen. Bij brief van 25 juni 2007 heeft de gemachtigde van eiser de rechtbank medegedeeld dat hij van mr. C.M. Lindeboom, de gemachtigde van verweerder, heeft vernomen dat de aangetekende verzending naar het juiste postbusnummer was gestuurd en dat er door TNT Post een kennisgeving van aankomst van dit aangetekend schrijven aan de IND was afgegeven. Blijkens voornoemde brief is het poststuk niet door verweerder afgehaald en zal dit retour worden gezonden aan de afzender.

7.3 Gelet op het voorgaande stelt de rechtbank vast dat tussen partijen niet langer in geschil is dat de originele documenten aangetekend naar het goede postbusnummer van verweerder op het Aanmeldcentrum te Schiphol zijn gestuurd, maar om onduidelijke redenen niet zijn afgehaald.

8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen en de onderhavige asielaanvraag van eiser niet in de aanmeldcentrumprocedure heeft kunnen afwijzen.

Hiertoe overweegt de rechtbank dat eiser reeds in zijn zienswijze van 2 juni 2007, ontvangen op 3 juni 2007, heeft aangekondigd dat hij de originele documenten via een vriend naar Nederland wilde laten komen. Op 4 juni 2007 zijn de documenten aangetekend verzonden en op diezelfde dag heeft verweerder een beschikking geslagen. Gelet op de aard en strekking van de documenten kan naar het oordeel van de rechtbank geenszins op voorhand alle betekenis hieraan worden onzegd voor de beoordeling van de tweede asielaanvraag van eiser. Het zou dan ook in de rede hebben gelegen dat verweerder de komst van deze originele documenten zou hebben afgewacht alvorens op 4 juni 2007 een besluit te nemen.

9. Blijkens de uitspraak van het EHRM van 19 februari 1998 tegen Nederland, JV
1998/45) dient, zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, in de regel worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, welke er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen.

Dit brengt de rechtbank tot de volgende overweging. Wat er ook zij van verweerders standpunt dat ook de originele documenten niet als nova kunnen worden aangemerkt, nu niet valt in te zien waarom eiser de originele documenten niet bij zijn tweede asielaanvraag heeft overgelegd, hoe dan ook kan niet op voorhand worden gezegd dat er in het onderhavige geval geen sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden die nopen tot een inhoudelijke beoordeling van de tweede asielaanvraag van eiser, buiten het kader van artikel 4:6 van de Awb om.

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

6

10. Reeds gelet op het voorgaande kan het bestreden besluit niet in rechte standhouden. De punten die overigens door partijen over en weer zijn aangevoerd, behoeven, gelet op het vorenoverwogene, geen nadere bespreking.

11. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in gegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Op grond van het voorgaande zal het beroep gegrond worden verklaard en het bestreden besluit worden vernietigd wegens schending van artikel 3:2 van de Awb. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

Vrijheidsontnemende maatregel

12. Ten aanzien van het beroep tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, geregistreerd onder zaaknummer AWB 07/23223, overweegt de rechtbank als volgt.

13. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die rechtmatig verblijft heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h van de Vw 2000.

14. De rechtbank stelt vast dat eiser de rechtmatigheid van de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel op zichzelf niet heeft betwist. Eiser heeft ter zitting van 15 juni 2007 betoogd dat de voortduring van de onderhavige maatregel, gezien de samenhang met de asielprocedure, niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank is van oordeel dat dit betoog van eiser slaagt en zij verwijst hiervoor naar hetgeen is overwogen onder de rechtsoverwegingen 7.2, 7.3 en

8. Volgens bestendige jurisprudentie wordt in gevallen als de onderhavige in beginsel aan verweerder een termijn van twee weken gegund om zich op (voorbereidende acties) ter fine van uitzetting van eiser te beraden. De rechtbank is evenwel van oordeel dat het in het onderhavige geval in de risicosfeer van verweerder ligt dat het poststuk, bestaande uit de drie originele documenten ter staving van het asielaanvraag, niet is afgehaald. Indien verweerder meent dat de originele documenten naar het feitelijke adres, en niet naar verweerdere postbus, hadden moeten worden gestuurd, zoals ter zitting door verweerder is aangevoerd, dan had verweerder dit kenbaar moeten maken. Het was aan verweerder om het poststuk tijdig af te halen. Door de hiervoor geschetste (feitelijke) gang van zaken is er vertraging opgelopen in de procedure van eiser die niet voor rekening van eiser dient te komen. Gelet op het vorenoverwogene dient de belangenafweging in het voordeel van eiser uit te vallen.

15. De rechtbank is van oordeel dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid met ingang van 6 juni 2007, zijnde de dag nadat het poststuk per aangetekende post door verweerder zou moeten zijn ontvangen, niet gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen ingaande 4 juli 2007.

16. De rechtbank ziet op grond van het voorgaande aanleiding gebruik te maken van de bevoegdheid om schadevergoeding toe te kennen als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 en wel tot een bedrag van € 70,- per dag dat eiser ten onrechte in het Uitzetcentrum te Rotterdam aan de vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59 van de Vw 2000 onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1960,- (28 dagen x € 70,-).

11. Juli 2007 15:52
4. JUL. 2007 15:22

pv

Nr. 8542 P. 15
NR. 9359 P. 8/9

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

7

16. Gelet op de gegroundverklaring van de beroepen is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van alle zaken bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn begroot op € 1449,- als kosten van verleende rechtsbijstand (2 punten voor de beroepschriften, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, 1/2 punt voor het verschijnen op een nadere zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

88R. VREEMDELING ZKN

AWB 07/23222 (VoVo), AWB 07/23221 (beroep asiel) en AWB 07/23223 (beroep art. 59)

8

V. BESLISSING

De voorzieningenrechter/rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/23221

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van 31 mei 2007;

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/23222

4. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

in de zaak, geregistreerd onder zaaknummer AWB 07/23223

5. verklaart het beroep gegrond;
6. beveelt dat de bewaring ingaande 4 juli 2007 wordt opgeheven;
7. veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1960,- (zegge: negentien honderd zestig euro), te betalen aan eiser;

in alle zaken:

8. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 1449,- (zegge: veertienhonderd en negen en veertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan op 4 juli 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. S.C.J. Lindeboom, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op:

04 JUL 2007

Conc.: PD
Coll: MvK
D: C

VOOR KOPIE CONSTATIE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENT RECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week.

De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUL 2007	
ZAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.L. de Mik
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 4 juli 2007
met kenmerk 07/23221

Inzake:

met IND-kenmerk 0201.27.2015
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.H. Hillen
advocaat te Tilburg

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E.T.P. Scheers
070-7794275

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 4 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/23221 (*bijlage 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 4 juni 2007 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd en de Staatssecretaris heeft opgedragen om een nieuw besluit te nemen op de aanvraag.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 31 mei 2007 heeft (verder te noemen: verweerder) een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.
- 2.2 Bij besluit van 4 juni 2007 is deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen en de onderhavige asielaanvraag van eiser niet in de aanmeldprocedure heeft kunnen afwijzen. (...) Gelet op de aard en de strekking van de documenten kan naar het oordeel van de rechtbank geenszins op voorhand alle betekenis hiaraan worden ontzegd voor de beoordeling van de tweede asielaanvraag van eiser. Het zou dan ook in de rede hebben gelegen dat verweerder de komst van deze originele documenten zou hebben afgewacht alvorens op 4 juni 2007 een besluit te nemen."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"(...) Wat er ook zij van verweerders standpunt dat ook de originele documenten niet als nova kunnen worden aangemerkt, nu niet valt in te zien waarom eiser de originele documenten niet bij zijn tweede asielaanvraag heeft overgelegd, hoe dan ook kan niet op voorhand worden gezegd dat er in het onderhavige geval geen sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden die roepen tot een inhoudelijke beoordeling van de tweede asielaanvraag van eiser, buiten het kader van artikel 4:6 van de Awb om."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 10 en 11 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Artikel 4:6 Awb is een nationale procedureregul van openbare orde, die op de aanvrager de verplichting legt om nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan (lid 1), zulks op straffe dat het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb kan afwijzen, onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking (lid 2).
- 4.2 Artikel 4:6 van de Awb geeft niet alleen voor de bestuurlijke besluitvorming, maar ook voor de rechtspraak invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem): buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde. Immers, artikel 8:1 Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw, verzet zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt derhalve het beperkte toetsingskader van artikel 4:6 Awb, zoals uiteengezet door uw Afdeling in een uitspraak van 4 april 2003 (AB 2003, 315 en JV 2003/219): het beroep kan slechts leiden tot de beoordeling of zich na de eerdere in rechte onaantastbare afwijzing nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen.
- 4.3 Derhalve dient de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een afwijzend besluit op een asielaanvraag, direct te treden in de vraag of aan de (opvolgende) aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn opgekomen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerder besluit konden en derhalve gelet op laatstbedoelde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Zie onder meer:

- AbRS, 23 oktober 2006, 200605486/1, r.o. 2.2, JV 2006/447.

- 4.4 Het is hierbij ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, aan de betrokken vreemdeling om aannemelijk te maken dat hetgeen aan de nieuwe aanvraag ten grondslag is gelegd een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is. Indien de vreemdeling aan zijn aanvraag een document ten grondslag legt zal dit een origineel document moeten zijn, omdat de authenticiteit van het document moet kunnen worden vastgesteld.

Zie onder meer:

- AbRS, 23 oktober 2006, 200605486/1, r.o. 2.5, JV 2006/447
- AbRS, 30 januari 2003, 200206530/1 (productie I);

- 4.5 Ter ondersteuning van zijn nieuwe aanvraag heeft verweerder bij deze aanvraag kopieën van een drietal documenten overgelegd. In de bestreden beschikking is hieromtrent terecht opgemerkt dat deze kopieën van documenten niet kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden in hiervoor bedoelde zin. Allereerst is hiertoe opgemerkt, met verwijzing naar bestendige jurisprudentie van Uw Afdeling, dat de door verweerder overgelegde documenten geen originele documenten zijn waarvan de authenticiteit kan worden vastgesteld. Daarnaast is gebleken dat verweerder geen kennis heeft van de inhoud van de betreffende documenten; is gebleken dat het opsporingsbevel reeds in 2005 is verkregen en heeft verweerder omtrent de verkrijging van het opsporingsbevel en het aanhoudingsbevel geen verifieerbare en concrete verklaringen afgelegd.
- 4.6 Met het oordeel van de rechtbank dat het in de rede zou hebben gelegen dat verweerder de nadien (ná het door verweerder bestreden besluit) verzonden originele documenten zou hebben afgewacht alvorens het besluit te nemen en dat, gelet op de aard en strekking van de documenten, geenszins op voorhand alle betekenis hieraan kan worden ontszegd voor de beoordeling van de tweede asielaanvraag van verweerder, miskent de rechtbank dat de betreffende documenten ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.114 van het Vreemdelingenbesluit 2000, aan de (nieuwe) aanvraag ten grondslag hadden behoren te worden gelegd.

Zie:

- AbRS 15 maart 2005, 200500388/1, r.o. 2.1.1, JV 2005/186

Nu verweerder de originele documenten, wat hier ook van moge zijn, niet aan zijn (nieuwe) aanvraag ten grondslag heeft gelegd, kan het in beroep alsnog overleggen daarvan niet tot het oordeel leiden dat de Staatssecretaris artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet op de nieuwe aanvraag heeft kunnen toepassen dan wel had moeten wachten met het nemen van het besluit.

Zie:

- AbRS 10 oktober 2002, 200204386/1, r.o. 2.2, JV 2002/436

De rechtbank miskent bovendien dat zij zelfstandig en direct dient te treden in de vraag of aan de nieuwe aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, hetgeen zij ten onrechte heeft nagelaten.

Ad grief 2

- 4.7 De rechtbank merkt terecht op, met verwijzing naar jurisprudentie van het EHRM, dat, zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling of bestraffing, in de regel dient te worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, welke er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. Nu dergelijke bijzondere individuele feiten en omstandigheden echter niet zijn gesteld noch hiervan is gebleken en de rechtbank evenmin benoemt waaraan hierbij in het onderhavige geval (mogelijk) gedacht kan worden, vermag de Staatssecretaris niet in te zien op welke grond het oordeel van de rechtbank dat niet op voorhand kan worden gezegd dat er in het onderhavige geval geen sprake is van dergelijke bijzondere feiten en omstandigheden is gebaseerd. De rechtbank lijkt hiermee te miskennen dat verweerder niet zo'n bijzondere feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt.

Zie:

- AbRS 8 november 2002, 200204875/1, r.o. 2.6 (productie 2)

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 4 juni 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 11 juli 2007

Gemachtigde

A.L. de Mink, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag